

SCENARIUSZ ZAJĘCIA KOLEŻEŃSKIEGO

I. Część informacyjna

1. Data: 28.03.2013r.
2. Miejsce: sala zajęć
3. Grupa wiekowa: dzieci 4 - letnie
4. Prowadząca: Danuta Grażlewska

II. Część metodyczna

1. Temat: „Tajemnicze bąbelki - zabawy z wodą”
2. Cele:
Dzieci powinny: rozwiązywać zagadki nauk przyrodniczych drogą eksperymentalną, dostrzegać zależności przyczynowo – skutkowe, samodzielnie wyciągać wnioski, odkrywać naturę małego badacza
3. Metody: metoda samodzielnych doświadczeń, pokaz i obserwacja, rozmowa, objaśnienia
4. Formy: praca indywidualna
5. Środki: wstążka, nożyczki, poduszka, piktogram, słoiki, woda, łyżki, cukier, sól, pieprz mielony, cytryna, mąka, kasza manna, olej, miski, wiaderka, styropian, kamyki, papier, drewno, metal, tworzywo sztuczne, balony, drożdże, słomki, strzykawki, butelki, jajka - śmigusówki

Wstęp: Powitanie gości. Rozmowa z dziećmi nt. nowego kącika, który uroczysto zostanie w dniu dzisiejszym otwarty. Pani dyrektor, wspólnie z dziećmi dokona przecięcia wstęgi. Kącik ten będzie służył do zabaw i doświadczeń. W kąciku będą mogły przebywać najwyżej 4 osoby (jednocześnie). Dzieci przeliczą na piktogramie i zawieszą go w widocznym miejscu. Ustalenie zasad korzystania z kącika i porządkowania po zabawie - odłożenie używanych naczyń, przyborów i materiałów na wyznaczone miejsce.

L.p.	Nazwa zabawy	Opis zabawy	Pomoce i środki
1.	STANOWISKO I „Pomóż Kopciuszkowi oddzielić sól od pieprzu”	Dzieci mając do dyspozycji przybory, wodę i produkty spożywcze (sól, pieprz) samodzielnie doświadczają. Wysypują na podkładkę tekturową trochę soli oraz pieprzu i mieszają. Łyżkę z tworzywa sztucznego mocno pocierają o wełnę, a następnie bardzo wolno zbliżają ją nad mieszaninę produktów sypkich. <u>Obserwują co się dzieje?</u> Czarne ziarna pieprzu podskoczą do łyżki.	łyżki z tworzywa sztucznego, wełniane szale, rękawiczki, łyżki metalowe, sól, pieprz

	<p>„Kto się lubi, a kto czubi?”</p>	<p><u>Dlaczego?</u> Łyżka wykonana z tworzywa sztucznego naładowała się elektrycznie wskutek pocierania o wełnę. Ładunek elektryczny przyciąga ziarna pieprzu. Ponieważ ziarna pieprzu są lżejsze od ziaren soli, nawet przy większej odległości przewyżczą swój ciężar.</p> <p>Dzieci samodzielnie nabierają wodę do miski. Wsypują na powierzchnię wody pieprz mielony. Następnie wyciskają kilka kropli soku z cytryny.</p> <p><u>Obserwują co się dzieje?</u> Ziarenka pieprzu pod wpływem działania soku z cytryny oddalają się. Następnie dodają pół łyżeczki cukru i obserwują, że ziarenka pieprzu przybliżają się.</p> <p><u>Cytryna</u> kwasi, kłóci i grymasi.</p> <p><u>Cukier</u> słodzi i łagodzi.</p>	<p>wiadro z wodą, miseczki do wody, łyżeczki z tworzywa sztucznego, pieprz mielony, cukier, cytryna</p>
2.	<p>STANOWISKO II</p> <p>„Sprawdź, co rozpuszcza się w wodzie, a co nie?”</p>	<p>Dzieci wlewają do słoików odpowiednią ilość wody, zgodnie z oznakowaniem. Kolejno każde dziecko wsypuje do wody wybrany przez siebie produkt: sól, cukier, mąkę, kaszę manną lub olej. Mieszają wybrany produkt razem z wodą.</p> <p><u>Obserwują co się dzieje?</u> Sprawdzają zachowanie produktów w kontakcie z wodą, wyciągają wnioski, formułują twierdzenia. Niektóre produkty rozpuszczają się w wodzie, a inne nie.</p> <p><u>Dlaczego?</u> Cukier i sól to kryształy, które rozpuszczają się w wodzie, kasza manna to ciało stałe, które nie rozpuszcza się w wodzie, mąka to także drobinki ciała stałego, (bo pochodzi ze zmielenia ziarna),</p>	<p>pojemniki oznakowane z solą, cukrem, kaszą manną, mąką, olejem, słoiki dla każdego dziecka, dzbanek z wodą, patyczki ze sznurkiem</p>

		<p>choć bezpośrednio po wymieszaniu z wodą tworzy mętną zawiesinę, to po odstaniu opada na dno i tworzy osad. Olej nie rozpuszcza się w wodzie, po intensywnym mieszaniu, rozbija się na drobne kuleczki. Po pewnym czasie znów się połączy i zacznie pływać na powierzchni wody, gdyż jest lżejszy od wody.</p> <p>Dzieci umieszczą w wodzie z cukrem i solą sznurki na patyku i odstawią naczynia do dalszej obserwacji</p>	
3.	<p>STANOWISKO III</p> <p>„Co pływa, a co tonie?”</p>	<p>Dzieci mają do dyspozycji wodę w miskach i wiaderkach. Starają się samodzielnie nalać wody do swojego pojemnika. Następnie umieszczają zgromadzone przedmioty w pojemnikach.</p> <p><u>Obserwują co się dzieje?</u> Sprawdzają, który tonie, a który nie. Próbują uzasadnić dlaczego.</p> <p><u>Dlaczego?</u> Przedmioty, które są lżejsze od wody pływają, pozostałe toną.</p>	<p>woda, wiaderka, miski - 4 pojemniki do doświadczenia z wodą styropian, kamyk, papier, drewno, metal, tworzywo sztuczne, materiały przyrodnicze i inne zgromadzone w kąciek badawczym</p>
4.	<p>STANOWISKO IV</p> <p>„Samonadmuchujący się balon”</p>	<p>Dzieci wkładają do butelek trochę drożdży (około 2-3 łyżeczki), następnie nauczycielka wlewa ciepłą wodę, dzieci dodają 2 łyżeczki cukru i mieszają, aby drożdże wraz z cukrem rozpuściły się. Na butelkę nakładają kolorowy balonik i obserwują jego zachowanie na butelce.</p> <p><u>Obserwują co się dzieje?</u> Balonik powoli powiększa się.</p> <p><u>Dlaczego?</u> Balon wypełnia się gazem, który powstał w wyniku reakcji drożdży z ciepłą wodą (dlatego rośnie ciasto drożdżowe).</p>	<p>drożdże, cukier, kolorowe balony, butelki, pojemniki z wodą, lejek</p>

	<p>„Tajemnicze bąbelki”</p>	<p>Nauczycielka prowadzi rozmowę, co znajduje się w strzykawce, w słonce? Dzieci odpowiadają na pytania. Samodzielnie sprawdzają wkładając otwór strzykawki do wody i dociskając tłok.</p> <p><u>Obserwują co się dzieje?</u> Z otworu do wody wydobywają się bąbelki. Te bąbelki to powietrze, którego nie widać, nie czuć, ale jest ono wszechobecne. To samo ćwiczenie dzieci wykonują z użyciem słomki do picia. Przez słomkę wpuszczają do wody powietrze i uzyskują charakterystyczne bąbelki.</p> <p><u>Dlaczego?</u> Powietrze jest lżejsze od wody. Nie rozpuszcza się w wodzie, jest niewidzialne - przezroczyste, bez zapachu i smaku. Ale ono jest. Te bąbelki to nic innego tylko powietrze, a że jest lżejsze od wody, to bąbelki lecą do góry.</p>	<p>miski, strzykawki, słomki, pojemniki z wodą, jajka - śmigusówki</p>
--	------------------------------------	---	--

Literatura:

1. Podstawa programowa wychowania przedszkolnego dla przedszkoli, oddziałów przedszkolnych, w szkołach podstawowych oraz innych form wychowania przedszkolnego
2. Program wychowania przedszkolnego „Przedzkolne zabawianki Jak po sznurku” Alicja Guła, Wydawnictwo Didasko, Warszawa 2010
3. „365 eksperymentów na każdy dzień roku” tłum. Marta Walewska, wyd. REA 2005
4. Materiały metodyczne dla nauczycieli wychowania przedszkolnego – praca zbiorowa po red. M. Koc, Toruń 2012
5. „Zabawy badawcze na cztery pory roku” Jadwiga Pytlarczyk

Opracowała: Danuta Graźlewska